

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.132/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: név ügyvéd

Cím1

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím4

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

(Cím3)

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 18. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Debreceni Törvényszék 6.K.701.756/2024/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2023. július havi bevallásában egy szlovák gazdasági társaság felé közösségen belüli termékértékesítést vallott és általános forgalmi adó bevallásában 11.096.000, - Ft visszaigényelhető adó összeget szerepeltetett. Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél áfa adónemben ellenőrzést folytatott, majd a 1763915659 számú határozatával a felperes terhére 2.922.000, - Ft adókülönbözetet állapított meg, mely vonatkozásban a jogosulatlan igényelt adó kiutalását megtagadta. A jogosulatlan visszaigénylés után adóbírságot szabott ki. Álláspontja szerint a felperes által becsatolt okirati bizonyítékok nem alkalmasak arra, hogy a közösségen belüli termékértékesítés megtörténtét igazolják.

[2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 4189686809 számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Döntésének indokolásában kiemelte, hogy a felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az adóellenőrzés nem az egyéni vállalkozó adózóra vonatkozott, mert a megbízólevél tartalmazza a felperes adóazonosító száma mellett az egyéni vállalkozó adószámát is. Az ellenőrzés tárgya a természetes személy felperes áfa bevallásainak helyessége volt, amely bevallások szintén a természetes személy adóalanyok

egyéni vállalkozásból származó bevételeivel összefüggésben keletkeztek. A döntés kiemelte, hogy az adómentes közösségen belüli értékesítés alapvető feltétele, hogy az adózó igazoltan teljesítse az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 9. § szerinti termékértékesítést, az eladó és a beszerző is adóalany, illetve a vevő saját tagállamában nyilvántartásba vett adófizetésre kötelezett adóalany jogi személy legyen, ugyanis az előzőekben hivatkozott jogszabályhelyek szerint kizárólag ebben az esetben megengedett a közösség különböző tagállamaiban letelepedett adóalanyok egymás közötti kereskedelmi tevékenységénél a fogyasztás helye szerinti adóztatás uniós jogi alapelve alapján az, hogy a belföldi teljesítésű termékértékesítést terhelő adó megfizetése alól az eladó mentesüljön. Ezen túlmenően az adómentesség további feltétele, hogy a termékekkel tulajdonosként való rendelkezési jog igazoltan átszálljon a közösség más tagállamában nyilvántartásba vett adóalanyra, az eladó hitelt érdemlő módon igazolja, hogy a terméket feladták, vagy elszállították egy másik tagállamba és az eladó azt is bizonyítsa, hogy a termék, a feladás, vagy szállítás során a termékértékesítés közvetlen következményeként ténylegesen elhagyta a termékértékesítés helye szerinti tagállam területét, jelen esetben Magyarországot. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy a közösségi termékértékesítés nem valósult meg, a felperes nem tette meg a tőle észszerűen elvárt intézkedéseket annak érdekében, hogy ne éljen vissza a közösségen belüli ügyletek adómentességének a jogintézményével, hogy ne kövessen el adókijátszást. Az észszerűen elvárható intézkedés minden esetben, így a felperes számla szerinti értékesítése esetén is, az, hogy az áru kiszállításáról, illetve a vevő megbízhatóságáról, valódi gazdasági tevékenységéről meggyőződjön. Az nem felel meg az észszerűen elvárható intézkedésnek, hogy a felperes a korábbi adóellenőrzésekre tekintettel szükségesnek és elégségesnek ítélt iratokat szerzi csak meg, de még azok tartalmát sem ellenőrzi.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[3] A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő megváltoztatását kérte akként, hogy a felperes javára áfa levonási jog levonhatóságot engedélyezzen a bíróság és törölje az adóbírságot, míg másodsorban a határozatok megsemmisítését, hatályon kívül helyezése mellett új eljárásra kötelezését kérte.

[4] Elsőként azt kifogásolta, hogy az elsőfokú határozat magánszemélyként jelölte meg a felperest, ugyanakkor álláspontja szerint legitimitása a magánszemélynek van, míg gazdálkodónak minősülő felperesnek nincs. A felperes magánszemélyként nem gazdálkodó, legfeljebb helytállni köteles személy, nem minősül az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) szerint adózónak, a jogszabály kiterjesztő értelmezése nem megengedett. Téves az alperes azon jogi álláspontja, hogy természetes személlyel szemben is lehet áfa ellenőrzést végezni, mert ezen esetek csak azon természetes személyekre terjedhetnek ki, akik eltitkolt jövedelemmel rendelkeznek, nincs egyéni vállalkozásuk. Itt az a kérdés merül fel, hogy a felperesnek, mint adózónak, van-e ügyféli legitimációja.

[5] Ezen túlmenően vitatta a közösségi termékértékesítéssel kapcsolatos alperesi álláspontot is. Ezzel összefüggésben a szlovák adóhatóság válaszára utalt, és hiányolta, hogy

az adóhatóság nem fejtette ki, hogy mire alapozza a szlovák gazdasági társaság működésének hiányát. A tényállás hiányos, ezért elengedhetetlen, hogy a közigazgatási perben a szlovák adóhatóságot ismételt és konkrét eljárási cselekmények feltárásának tisztázása érdekében megkeresse a bíróság. Az alperes önmagában az útnyilvántartás adataira hivatkozott, ez azonban legfeljebb csak azt valószínűsíti, hogy az árut Ukrajna felé szállították, a felperes által megjelölt járművekkel. Sétrelmezte, hogy az alperes a megelőző eljárásban az adatbázisában, az útnyilvántartásban meglévő adatokat „elzárta”, ezáltal sértetek a jogorvoslati jog garanciális elemei is. Téves szerinte az alperes azon következtetése, hogy a szlovák adóhatóság, amennyiben a közösségi beszerzés tényét nem igazolja vissza, az az ügyféli adózó szempontjából egyenértékű azzal, hogy az adómentes közösségi termékértékesítés feltételei nem valósultak meg. Ezzel lényegében egy fikciót állít fel, vélelmez.

[6] Állította, hogy az adóhatóság nem tett eleget tényállás feltárási és bizonyítási kötelezettségének, ezzel sértett az Air. 99. § (1)-(2) bekezdése. Hivatkozott a jogügylet során lefolytatott ellenőrzési cselekményeire és tagadta, hogy bármilyen adóelkerülési céllal vett részt a kifogásolt jogügyletben. Részletesen kifejtette a CMR-ekkel kapcsolatos álláspontját. Vitatta, hogy nem tanúsított a perbeli ügyben kellő körültekintést, észszerűen elvárható magatartást. Kifogásolta, hogy az adóhatóság sohasem közölte sem az általános szabályt, fogalmat, hogy mit kell, vagy kellett volna betartania a jogszabályhely pontos megjelölésével. A felperes célja a jogkövető magatartás volt, mely a tőle elvárható magatartás zsinórmértékéül szolgál. Álláspontja szerint az alperesi határozat ellentmondásos, pontatlan, követhetetlen mind az adatok, bizonyítékok, a jogszabályhelyek, mind a történeti tényállás leírása, a levont következtetés, és okfejtés levezetése kapcsán.

[7] Az alperes védiratában határozati indokolását fenntartva, a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[8] Az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[9] Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a per alapvető kérdése az volt, hogy helytállóan minősítette-e az alperes azt, hogy a kérdéses ügyletek a közösségi termékértékesítést nem valósították meg. Hangsúlyozta, hogy az alperest az Air. 99. §-a alapján tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettség terhelte azzal, hogy a kialakult EUB és a hazai joggyakorlat alapján felperes köteles okirattal bizonyítani, hogy az áru elhagyta Magyarország területét és azt másik közösségi tagállamba szállították. Vizsgálta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő értékelésével az adóhatóság jogszerűen állapította-e meg, hogy a felperes belföldi termékértékesítést végzett. Véggkövetkeztetése szerint az alperes tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, az alperes megfelelően minősítette a gazdasági események valóságtartalmát, továbbá az általa felhozott

körülmények önmagukban és összességükben értékelve alkalmasak voltak annak kétséget kizáró alátámasztására, hogy a felperes az elvárható, észszerű magatartást nem tanúsította.

[10] A Kúria Kfv.VI.35.828/2015/8, Kfv.I.35.200/2015/6, Kfv.V.35.651/2018/6, Kfv.VI.35.424/2022/8, Kfv.V.35.458/2022/12. és Kfv.I.35.430/2022/6. számú, valamint az Európai Unió Bírósága C-409/04. (Teleos) és C-273/11. (Mecsek-Gabona) ügyekben hozott határozataira hivatkozással kifejtette, hogy a közösségen belüli termékértékesítés akkor adómentes, ha a termékkel való tulajdonosként történő rendelkezési jog átszáll a vevőre és az értékesítő igazolja, hogy e termékeket feladták, vagy elszállították egy másik tagállamba, és a termék e feladás, vagy szállítás során ténylegesen elhagyta a tagállam területét. Hangsúlyozta, hogy a felperes a közösségi termékértékesítés igazolásának módjául elsődlegesen CMR-ekkel történő igazolást választotta, de azok ellentmondásossága és hiteltelensége következtében nem alkalmasak az értékesített áru Magyarország területéről a közösség más tagállamába történő elszállításának az igazolására. Kifejtette, hogy a nemzetközi megkeresésre adott válasz szerint a szlovák gazdasági társaságnál gazdasági tevékenységre utaló jelek nem voltak tapasztalhatók, felhívás ellenére adóköteles időszakra vonatkozó számviteli és adóügyi dokumentumait nem nyújtotta be. A gazdasági társaság nem működött együtt a szlovák adóhatósággal, elérhetetlen volt.

[11] Az ügyletekkel kapcsolatos körülményeket értékelve a szlovák adóhatóság azt állapította meg, hogy a közösségi beszerzés nem igazolható, függetlenül attól, hogy a szlovák gazdasági társaság adóbevallásában szerepeltette a közösségen belüli termékbeszerzést. Az adóbevallás ugyanis a bevallást benyújtó adóalanynak a nyilatkozata, mely közvetlenül nem bizonyítja, hogy a valóságban a számlákra írt termékek kiszállítása a közösség másik tagállamába megtörtént. Rámutatott arra is, hogy az alperes a közösségi termékértékesítés tényállásának tisztázása érdekében a szállító gépjárművek esetén beszerezte és értékelte az út adatokat, melynek célja az volt, hogy igazolja, hogy az áruk Magyarország területét elhagyták-e, illetve más tagállam területére kiszállították-e. Megállapítást nyert, hogy az értékesítés helyéről a fuvarozást végző szlovák gazdasági társaság nem közvetlenül Szlovákia irányában végezte a szállítást, hanem a magyar-ukrán határ irányába. Nem fogadta el a szlovák gazdasági társaság képviselőjének azon nyilatkozatát, hogy Kisvárdán keresztül végezte a szállításokat Szlovákiába, mert szerinte a magyar-szlovák határátkelőhelyek nehezen megközelíthetőek, komp igénybevétele is szükséges, a megválasztott útvonal vonatkozásában észszerű magyarázatot a szlovák gazdasági társaság képviselője nem adott.

[12] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy az okirat önmagában egy pusztá nyilatkozat, egyrészt abból nem állapítható meg, hogy az áru elhagyta a feladás helye szerinti tagállam területét, másrészt a tényállás tisztázása érdekében meghallgatott tanúnyilatkozat alapján nem tanúsítja a kiszállítást, mivel az csak a felperes kérésére írták alá, így szándéknyilatkozatnak sem tekinthető. Rámutatott az okiratokon található ellentmondásokra, és kiemelte, hogy az alperes a gazdasági esemény valós volta, a CMR fuvarlevelek hitelességének vizsgálata érdekében széles körű bizonyítást folytatott le, ennek alapján állapította meg a tényállást. Elemelte a felperes által végzett ellenőrzési cselekményeket, és ezeket elégtelennek találta, álláspontja szerint a felperes nem tett meg minden lehetséges észszerű intézkedést azért, hogy az általa lebonyolított közösségen belüli termékértékesítés ne vezessen adókiátszáshoz. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem

többletkövetelményt támasztott a felperessel szemben, hanem csak azt követelte meg, amit a közösségi és hazai jogszabályok, valamint az EUB döntései előírnak. A közösségen belüli értékesítés adómentessége nem nyert bizonyítást, felperes az ügyletkötés, illetőleg annak menete során az adott helyzetben általában elvárható magatartást nem tanúsította, ugyanis megfelelő gondosság, tájékozódás esetén felismerhette volna az üzleti partnerének megtévesztő magatartását.

[13] Elvetette a felperesnek az iratbetekintéssel kapcsolatos kifogását, mellőzte a felperes által kért büntető iratok beszerzését, mivel annak felhasználására a perben nem volt lehetőség, a tartalmát a felek nem ismerhetik meg, a döntéshozatal alapjául nem szolgálhattak. Összegző értékelése szerint az alperes a tényállást feltárta, nem önmagában a nemzetközi megkeresésében foglalt tényekre alapította a döntését, hanem a beszerzett bizonyítékokat összességükben is helytállóan értékelte, eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértést nem követett el. Elutasította továbbá a felperes előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti indítványát, mivel az uniós jogi normák értelmezése kapcsán kételye nem merült fel.

[14] Nem tartotta továbbá alaposnak azt a felperesi állítást, hogy az adóellenőrzés alanyát az alperes helytelenül jelölte meg. Utalt rá, hogy a megbízólevélben feltüntetésre került a felperes, mint természetes személy adóazonosító száma és vállalkozói adószáma is, illetve a vizsgált adónemként az áfa adónem, továbbá az ellenőrzési jegyzőkönyv kitért a vállalkozás megkezdésének körülményeire is. Az adóellenőrzés tárgya egyértelműen beazonosítható, mely a természetes személy áfa kötelezett ellenőrzése volt, erre figyelemmel adóalanyként e minőségben végzett gazdasági tevékenység vonatkozására is kiterjedt a vizsgálat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján kérte. A befogadási kérelmét felülvizsgálati kérelmének IV. pontjában fogalmazta meg, azt azonban a felülvizsgálati kérelem indokolásától nem különítette el.

[16] A felülvizsgálati kérelem érdemi részében elsőként azt kifogásolta, hogy a bíróságnak hivatalból kellett volna vizsgálnia, hogy a pert a jogszabályban erre feljogosított személy indította-e. Perindítási jogosultság hiánya esetén a bíróságnak a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a 2009. évi CXV. törvény 19. § (1) bekezdése alapján vissza kellett volna utasítania. Hangsúlyozta, hogy a kereseti kérelmet a felperes, mint egyéni vállalkozó és természetes személy terjesztette elő, és az elsőfokú bíróság az ítéletét a gazdálkodóval szemben hozta meg. A gazdálkodó felperes keresetlevelét nem teljes bizonyító erejű magánokirati formában terjesztette elő, ezért a keresetlevél visszautasításának lett volna helye azzal, hogy a Pp. 178. §-a alapján a keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatások fennmaradnak, amennyiben, ha a felperes az ügy előzményére hivatkozással a visszautasító végzés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt a keresetlevelet szabályszerűen, újra

előterjeszti. Felhívta a pervezetés hiányosságaira a figyelmet, illetve hivatkozott a Kúria Kfv.VII.45.138/2023/5. számú döntésére melyben a Kúria érdemi felülbírálatra alkalmatlannak ítélte a Kúria, mert a bíróság hivatalból nem észlelte, hogy az ügyben két keresetlevelet terjesztettek elő különböző felperesek, amely probléma itt is fennáll. (természetese személy, gazdálkodó) Utalt a Kúria Kfv.II.37.847/2015/3. számú döntésére, amely kimondta, hogy az elsőfokú bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia a perindítási jogosultságot, illetve a keresetösségi jogot a peres eljárás során. Állította, hogy a bíróság a kereset befogadásakor az alperesi határozat rendelkező részétől eltérően helytelenül állapította meg a felperes személyét. Az elsőfokú bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a felperes egyéni vállalkozóval, vagy ahogy az alperesi határozat is nevesíti, természetes személlyel szemben hozott közigazgatási határozattal szemben ki jogosult perindításra és a perindítási jogosultsággal nem rendelkező felperes keresetlevelét vissza kellett volna utasítania. Szerinte az elsőfokú bíróság jogsértően és iratellenesen rögzítette ítéletének indokolásában, hogy a felperes iratellenesen állította, hogy az adóellenőrzés alanyát az alperes helytelenül jelölte meg. A megbízólevél ügyfele természetes személy, vagy egyéni vállalkozó. Nem egy szám, adat, vagy adószám határozza meg az ügyféli minőséget. Az alperes megbízólevele természetes személlyel szemben került kiállításra, így ez kötötte az adóellenőröket is. A felperes magánszemély nem gazdálkodó, legfeljebb helytállni köteles személy, de mint ilyen, nem minősült az Air. szerinti adózónak, a jogszabály kiterjesztő értelmezése pedig nem megengedett. Szerinte az adóellenőrök csak alakilag szabályos megbízólevél alapján járhattak volna el, amelyre az egész adóigazgatási eljárás épül, hiszen jogszerűtlen ellenőrzési rész kihat a hatósági eljárás szakaszra is, és ennek megsértése önmagában érdemi eljárási hibának tekintendő.

[17] Ezen túlmenően az ügy érdekét is vitatta, és állította, hogy ezzel kapcsolatban is megvalósult a Kp. 118. § (1) bekezdés a)pont ad) alpontja szerinti befogadási feltétel, mégpedig a bizonyítás és a bizonyítékok értékelése kapcsán.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdekére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[20] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdése előírja, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján kell megindokolnia. Erre figyelemmel, ha a fél befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, az erre irányuló kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia. (Kfv.VII.45.067/2023/2.).

[23] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a befogadhatósági okot nevesítette ugyan, azonban a befogadás körébe tartozó indokokat nem különítette el a felülvizsgálati kérelmének a jogerős ítélet jogszerűségét vitató érveitől. A felperes valamennyi hivatkozását a felülvizsgálati kérelem IV. címe alatt tette meg, mind a befogadhatóságra, mint a jogerős ítéletre vonatkozóan. A Kúriának nem képezi és a felülvizsgálat, mint rendkívüli perorvoslati eljárás kérelemre induló jellege miatt nem is képezheti a feladatát, hogy a felülvizsgálati kérelem jogi indokolásából a befogadásra, így az a) pont ad) alpontra vonatkozó esetleges érveket kiválogassa (Kfv.35.284/2023/2, Kfv.37.079/2024/2.), illetve minősítse, hogy a felperes mely érvekkel kívánta a befogadhatóság indokoltságát és melyekkel a jogerős ítélet tekintetében általa hivatkozott jogszabálysértés fennállását alátámasztani. Ez a körülmény önmagában is megalapozza a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadását.

[24] A Kúria azonban hivatalból is vizsgálta, hogy fennállnak-e a Kp.-ban nevesített egyéb befogadási feltételek.

[25] Az ítélet jogerőssé válása azzal a joghatással jár, hogy rendes jogorvoslattal, vagyis önmagában azért, mert a fél azt jogsértőnek vagy megalapozatlannak tartja, többé nem támadható, ezért a felülvizsgálatra a törvény a félnek nem biztosít feltétel nélküli alanyi jogot {Kfv.VII.37.323/2024/2., [28]}. A rendkívüli jogorvoslat a jogerős ítélet kivételes, a törvényben meghatározott okokból történő felülvizsgálatát jelenti. A befogadási eljárásban a Kúria ezeknek a törvényben meghatározott okoknak a fennállását vizsgálja, mégpedig a felülvizsgálati kérelem alapján. A Kp. 117. § (4) bekezdés utolsó fordulata értelmében a Kúria a fél által megjelölt befogadási okhoz nincs kötve, ugyanakkor a fél által előadottaknak valamely okból a befogadást alá kell támasztaniuk. A jogerős ítélet fél által állított jogellenességét a Kúria a befogadás során nem vizsgálhatja, mert ezzel megfordítaná a döntései sorrendjét, és a befogadást követő érdemi vizsgálatot előlegezné meg már a befogadási szakaszban.

[26] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi, vagy jogegységi hatályú határozatban, illetve az általa a bírósági határozatok gyűjteményében közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő, bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. {2/2024. (XII.03.) KK vélemény 1. pont}. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények megváltozására tekintettel nem támogatható. A kifejtettekre is figyelemmel, a Kúriának nem bármely, a felek által feltett jogkérdés megválaszolása a feladata, hanem a felülvizsgálni kért jogerős határozattal érintett körben a jogegység biztosítása.

[27] Rámutat a Kúria arra, hogy a már több döntésében vizsgálta az egyéni vállalkozó és magánszemély elkülönültségét, a Kfv.III.37.793/2022/5. számú döntésében ingatlan nyilvántartási ügyben indult közigazgatási jogvitában mondta ki, hogy az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésével önálló, elkülönült jogalany nem jön létre, a vállalkozási tevékenység során keletkezett jogok és kötelezettségek a természetes személyt illetik és terhelik. Egy másik döntésében azt rögzítette, hogy a felperes egyéni vállalkozó és magánszemély is egyszerre, ez nem teszi két elkülönült jogalannyá. Az adóazonosító szám, illetőleg a vállalkozói adószám mögött mindig ugyanazon személy áll, akinek adózását mind egységesen, mind egyedi szempontok szerinti is vizsgálni lehet. (Kfv.I.35.621/2012/9.)

[28] A Kúria hangsúlyozza továbbá, hogy a közösségen belüli termékértékesítés Áfa tv. 89. § (1) bekezdése szerinti adómentességével, illetve az ezzel összefüggő bizonyítási teherrel kapcsolatosan kiterjedt EUB releváns határozatokon alapuló hosszabb ideje egységes joggyakorlattal rendelkezik a Kúria (Kfv.V.35.150/2013/8, Kfv.III.35.119/2015/8, Kfv.V.35.043/2017/6, Kfv.V.35.057/2018/13, Kfv.I.35.430/2022/6, Kfv.V.35.458/2022/12.).

Az elsőfokú bíróság e bírói gyakorlatra figyelemmel volt, annak elemeit ítéletének indokolásában ismertette. A Kúria az ügyben nem észlelt olyan körülményt, amely folytán ezen egységes gyakorlat továbbfejlesztése indokolt lenne, erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadása nem volt indokolt.

[29] A következőes gyakorlat szerint a felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, a bíróság által megállapított tényállás és a bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívó okszerűtlenség hiányában – nincs lehetőség (Kfv.I.35.316/2021/2., Kfv.III.37.028/2022/2., Kfv.I.37.431/2022/3., Kfv.VII.37.037/2022/2., Kfv.I.37.761/2022/2., Kfv.V.37.686/2023/3.).

[30] Figyelemmel arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okra nem hivatkozott, a Kp. 117. § (4) bekezdéséből következően ezen befogadási okot a Kúriának vizsgálnia nem kellett

[31] Az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségessége nem állt fent, mert a perbeli ügy nem vetett fel uniós jog értelmezését igénylő kérdést. Mindezek hiányában a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont értelmében sem volt befogadható.

[32] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[33] *Nem vizsgálható a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok, amennyiben azt a felperes a felülvizsgálati kérelem érdemi részétől nem különíti el, és nem ad elkülönített indokolást erre az alpontra vonatkozóan.*

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[36] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. június 26.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró